

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 9ης Δεκεμβρίου 2004*

Στην υπόθεση C-123/03 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 19 Μαρτίου 2003,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον K. Wiedner, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

Greencore Group plc, με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τον A. Böhlke, Rechtsanwalt,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), J.-P. Puissochet, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της συνεδριάσεως της 1ης Απριλίου 2004,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Μαΐου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναίρεσεως, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί την αναίρεση της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Ιανουαρίου 2003, στην υπόθεση T-135/02, Greencore Group κατά Επιτροπής (που δεν δημοσιεύθηκε στη Συλλογή, στο εξής: αναιρεσιβαλλομένη διάταξη), με την οποία το Πρωτοδικείο έκρινε παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η Greencore Group plc (στο εξής: Greencore) κατά του από 11 Φεβρουαρίου 2002 εγγράφου της Επιτροπής.

Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Με την απόφαση 97/624/EK της 14ης Μαΐου 1997, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ (IV/34.621, 35.059/F-3 — Irish Sugar plc) (ΕΕ L 258, σ. 1), η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο 8 800 000 ECU στην Irish Sugar plc (στο εξής: Irish Sugar), θυγατρική της Greencore. Η Irish Sugar κατέβαλε το πρόστιμο αυτό στις 22 Αυγούστου 1997.
- 3 Στις 4 Αυγούστου 1997, η Irish Sugar άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής.
- 4 Με την απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 1999, T-228/97, Irish Sugar κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-2969), το Πρωτοδικείο μείωσε το ποσόν του προστίμου αυτού σε 7 883 326 ευρώ, απορρίπτοντας την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 5 Από την ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή της Greencore (υπόθεση T-135/02) προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια του Οκτωβρίου του 1999, υπάλληλος της Επιτροπής επικοινωνήσε τηλεφωνικώς με τον δικηγόρο της Irish Sugar, που είναι και δικηγόρος της Greencore, για την προετοιμασία της επιστροφής του ακυρωθέντος τμήματος του προστίμου. Σύμφωνα με την Greencore, κατά τη διάρκεια αυτής της τηλεφωνικής συνομιλίας, συζητήθηκε το ζήτημα των τόκων επί του προς επιστροφήν ποσού, με πρωτοβουλία του δικηγόρου της Irish Sugar, και προέκυψε ότι υπήρχε μικρή πιθανότητα η Επιτροπή να καταβάλει τόκους επί του ποσού που όφειλε στην εταιρία, καθόσον τούτο δεν είχε συμβεί ποτέ στο παρελθόν.

- 6 Η Greencore αναγνώρισε επίσης ότι ο δικηγόρος της Irish Sugar και ο υπάλληλος της Επιτροπής γνώριζαν ότι το ζήτημα αν η Επιτροπή υποχρεούνταν ή όχι να καταβάλει τόκους κατά την επιστροφή του ποσού του προστίμου εκκρεμούσε κατά τον χρόνο εκείνο ενώπιον του Πρωτοδικείου στο πλαίσιο της υποθέσεως Corus UK κατά Επιτροπής (απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2001, T-171/99, Συλλογή 2001, σ. II-2967).
- 7 Στις 26 Οκτωβρίου 1999, ο δικηγόρος της Greencore πληροφόρησε την εν λόγω εταιρία ότι, από την τηλεφωνική συνομιλία που είχε με τον υπάλληλο της Επιτροπής, υπήρχε πολύ μικρή πιθανότητα να καταβάλει τόκους η Επιτροπή και ότι είχε ασκηθεί προσφυγή στην προαναφερθείσα υπόθεση Corus UK κατά Επιτροπής. Περαιτέρω, ο εν λόγω δικηγόρος σύστηνε στην Greencore να μην παραιτηθεί από το αίτημα καταβολής τόκων και αντιθέτως να ζητήσει ρητά την καταβολή τους.
- 8 Με τηλεμοιτυπία της 27ης Οκτωβρίου 1999, η Greencore κοινοποίησε στην Επιτροπή λεπτομερή πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τον τραπεζικό λογαριασμό της Irish Sugar στον οποίο έπρεπε να πραγματοποιηθεί η επιστροφή του ποσού του προστίμου των 916 674 ευρώ που οφειλόταν δυνάμει της προαναφερθείσας αποφάσεως Irish Sugar κατά Επιτροπής. Με την ευκαιρία αυτή, η Greencore ζήτησε από την Επιτροπή τα εξής: «Σας παρακαλούμε επίσης να μας επιβεβαιώσετε ότι η Επιτροπή θα καταβάλει τόκους επί του επιστρεπτέου ποσού για το διάστημα μεταξύ της καταβολής από την Irish Sugar plc και της εξοφλήσεως. Σας παρακαλούμε, τέλος, να μας γνωστοποιήσετε το ποσό των τόκων.».
- 9 Στις 4 Ιανουαρίου 2000, η Επιτροπή επέστρεψε στον λογαριασμό της Irish Sugar το ποσό των 916 674 ευρώ, χωρίς να καταβάλει κανένα τόκο.

- 10 Η Greenscore αναγνώρισε, στην ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή, ότι η πραγματοποιηθείσα από την Επιτροπή στις 4 Ιανουαρίου 2000 πληρωμή ήταν η μόνη απάντηση στην από 27 Οκτωβρίου 1999 τηλεομοιοτυπία της και, στη συνέχεια, δεν επέμεινε να λάβει απάντηση περί του ζητήματος των τόκων, και προτίμησε να αναμείνει το τέλος της διαδικασίας στην προαναφερθείσα υπόθεση Corus UK κατά Επιτροπής, προτού απευθυνθεί εκ νέου στην Επιτροπή συναφώς.
- 11 Στο σημείο 53 της προαναφερθείσας αποφάσεως Corus UK κατά Επιτροπής, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, στην περίπτωση αποφάσεως η οποία ακυρώνει ή μειώνει το πρόστιμο που επιβλήθηκε σε επιχείρηση για παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού της Συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή υποχρεούται να αποκαταστήσει όχι μόνο το ποσό του αχρεωστήτως καταβληθέντος προστίμου, αλλά και τους γεγεννημένους εκ του ποσού αυτού τόκους υπερημερίας.
- 12 Με την από 1ης Νοεμβρίου 2001 συστημένη επιστολή, παραπέμποντας στην εν λόγω απόφαση, η Greenscore ζήτησε από την Επιτροπή να καταβάλει στην Irish Sugar το ποσό των 154 892 ευρώ που αντιστοιχεί σε τόκους προς 7,13 %, οι οποίοι προέκυψαν από το ποσό του προστίμου των 916 674 ευρώ για την περίοδο από 22 Αυγούστου 1997 μέχρι 4 Ιανουαρίου 2000.
- 13 Η Επιτροπή απάντησε με το από 11 Φεβρουαρίου 2002 έγγραφο ότι «η καταβολή του ποσού του προστίμου άνευ τόκων, στις 4 Ιανουαρίου 2000, εμπεριείχε την άρνηση της Επιτροπής να καταβάλει τόκους υπερημερίας» και ότι, εφόσον η Greenscore δεν προσέβαλε «την απόφαση αυτή περί μη καταβολής τόκων εντός της δίμηνης προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 230 ΕΚ» και «επέλεξε να αναμείνει την έκβαση της υποθέσεως “Corus” προτού ανακινήσει το ζήτημα αυτό», δεν έχει «το δικαίωμα να επικαλεσθεί [την εν λόγω απόφαση] αφού αποδέχθηκε προηγουμένως την καταβολή του ποσού του προστίμου άνευ τόκων».

Η ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία και η αναιρεσιβαλλομένη διάταξη

- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Απριλίου 2002, η Greenscore άσκησε προσφυγή στο πλαίσιο της οποίας ζητούσε από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει το από 11 Φεβρουαρίου 2002 έγγραφο και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Με χωριστό δικόγραφο, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ζητώντας από το Πρωτοδικείο, αφενός, να απορρίψει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη, και, αφετέρου, να καταδικάσει την Greenscore στα δικαστικά έξοδα.
- 16 Στο ενώπιον του Πρωτοδικείου υπόμνημά της, η Επιτροπή αμφισβήτησε ότι το από 11 Φεβρουαρίου 2002 έγγραφο συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως εφόσον ουδόλως μετέβαλε τη νομική κατάσταση της Greenscore, αφού η Επιτροπή είχε ήδη αρνηθεί να καταβάλει τόκους.
- 17 Η Επιτροπή υποστήριξε συναφώς ότι εφόσον η Greenscore, με την από 27 Οκτωβρίου 1999 τηλεομοιοτυπία της, παρείχε στην Επιτροπή πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τον τραπεζικό λογαριασμό για την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων και ζήτησε την επιβεβαίωση ότι θα καταβληθούν τόκοι, η επιστροφή του ποσού του προστίμου άνευ τόκων, την οποία πραγματοποίησε η Επιτροπή στις 4 Ιανουαρίου 2000, συνιστά την απόφαση να μην καταβληθούν τόκοι, την οποία η Greenscore δεν προσέβαλε εντός των προβλεπομένων στο άρθρο 230 ΕΚ προθεσμιών.

- 18 Σύμφωνα με την Επιτροπή, το από 11 Φεβρουαρίου 2002 έγγραφο δεν είχε χαρακτήρα αποφάσεως και πληροφορούσε απλώς την Greenscore ότι, εφόσον δεν προσέβαλε την προηγούμενη απόφαση περί μη καταβολής τόκων, αποδέχθηκε την απόφαση αυτή και δεν μπορεί να επανέλθει επί του ζητήματος των τόκων μετά την ευνοϊκή έκβαση προσφυγής άλλης επιχειρήσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου, η οποία προσέβαλε την άρνηση της Επιτροπής να καταβάλει τόκους.
- 19 Στη σκέψη 14 της αναιρεσιβαλλομένης με την παρούσα διαδικασία διατάξεως, το Πρωτοδικείο δέχθηκε ότι από την ίδια τη διατύπωση του από 11 Φεβρουαρίου 2002 εγγράφου προκύπτει ότι το έγγραφο αυτό δεν ήταν αμιγώς πληροφοριακό αλλά εξέφραζε σαφώς την άρνηση της Επιτροπής να καταβάλει τόκους υπερημερίας, τους οποίους απήτησε η Greenscore υπέρ της θυγατρικής της, η εν λόγω δε άρνηση δικαιολογούνταν από το γεγονός ότι η Greenscore εξέπεσε του δικαιώματός της να ζητήσει την καταβολή τόκων, εφόσον δεν προέβαλε συναφώς αντιρρήσεις όταν κατεβλήθη το ποσό του προστίμου στις 4 Ιανουαρίου 2000.
- 20 Στη σκέψη 15 της διατάξεως αυτής, το Πρωτοδικείο παρέπεμψε στην απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Μαΐου 1982, 44/81, Γερμανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1982, σ. 1855, σκέψη 6), τονίζοντας ότι, στην απόφαση αυτή, «το Δικαστήριο έκρινε ότι, όταν ένα θεσμικό όργανο, με την άρνηση να προβεί στην καταβολή, αθετεί μια προγενέστερη υποχρέωσή του ή αρνείται την ύπαρξη τέτοιας υποχρεώσεως, προβαίνει σε μια πράξη η οποία, ενόψει των εννόμων συνεπειών της, δύναται να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ. Αν η προσφυγή αυτή καταλήξει σε ακύρωση της αρνήσεως καταβολής, το δικαίωμα του προσφεύγοντος θα έχει αναγνωρισθεί και θα εναπόκειται στο εν λόγω όργανο, σύμφωνα με το άρθρο 233 ΕΚ, να προβεί στην παρανόμως αρνηθείσα καταβολή. Αν, εξάλλου, το όργανο δεν απαντήσει σε μια αίτηση καταβολής, το ίδιο αποτέλεσμα δύναται να επιτευχθεί μέσω του άρθρου 232 ΕΚ».
- 21 Το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 16 της εν λόγω διατάξεως, ότι η νομολογία αυτή μπορούσε να τύχει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση, όπου η Επιτροπή, με

την άρνηση καταβολής της, αρνείται την ύπαρξη υποχρεώσεως την οποία υπέχει από διάταξη της Συνθήκης.

- 22 Επομένως, το Πρωτοδικείο απέρριψε ως αβάσιμη την προβληθείσα από την Επιτροπή ένσταση απαραδέκτου και διέταξε τη συνέχιση της δίκης.

Τα ενώπιον του Δικαστηρίου αιτήματα των διαδίκων

- 23 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να εξαφανίσει την αναιρεσιβαλλομένη διάταξη και να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα, τόσο ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου.

- 24 Η Greenscore κατέθεσε υπόμνημα απαντήσεως στον Γραμματέα του Δικαστηρίου, με το οποίο ζητεί απόρριψη της αναιρέσεως και καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Λόγοι και επιχειρήματα των διαδίκων

- 25 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 230 ΕΚ κρίνοντας παραδεκτή προσφυγή ακυρώσεως κατά πράξεως μη δυνάμενης να αποτελέσει το αντικείμενο τέτοιας προσφυγής.
- 26 Συναφώς, η Επιτροπή, παραθέτοντας τη νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία έγγραφο το οποίο απλώς επιβεβαιώνει αρχική απόφαση δεν συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως, εφόσον δεν μεταβάλει με τρόπο σαφή την κατάσταση του παραλήπτη (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 25ης Μαΐου 1993, C-199/91, *Foyer culturel du Sart-Tilman*, Συλλογή 1993, σ. I-2667, σκέψη 23), η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι περί αυτού πρόκειται ως προς το έγγραφο της 11ης Φεβρουαρίου 2002 το οποίο δεν επανεξετάζει την ουσία της υποθέσεως και δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο ικανό να μεταβάλει με τρόπο σαφή τη νομική κατάσταση της Greenscore.
- 27 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αρχική απόφαση, η οποία απορρίπτει το αίτημα της Greenscore για καταβολή τόκων, συνίσταται στο γεγονός ότι επέστρεψε στη θυγατρική της Greenscore μόνον το ποσό του προστίμου, χωρίς να αποφανθεί περί της καταβολής τόκων.
- 28 Σύμφωνα με την Επιτροπή, τη χρονική στιγμή που επέστρεψε μόνον το ποσό του προστίμου στην Greenscore έπρεπε η Greenscore να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να προβεί στην καταβολή τόκων, όπως έπραξαν άλλες επιχειρήσεις. Αντ' αυτού, η Greenscore προτίμησε να αναμείνει την έκβαση της προαναφερθείσας υποθέσεως *Corus UK* κατά Επιτροπής, και αποφάσισε ότι θα ασκούσε προσφυγή μόνον αν αναγνωριζόταν στην *Corus UK Ltd* το δικαίωμα να της καταβληθούν τόκοι.

- 29 Περαιτέρω, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αν η Greenscore φρονούσε ότι η επιστροφή του ποσού του προστίμου άνευ τόκων δεν αποτελεί απόφαση περί αρνήσεως καταβολής τόκων, έπρεπε, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 232 ΕΚ διαδικασία της προσφυγής κατά παραλείψεως, να καλέσει την Επιτροπή να αντιδράσει εντός εύλογης προθεσμίας. Πάντως, όπως προκύπτει από την ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή της, η Greenscore επέλεξε να μην ασκήσει αυτό το είδος προσφυγής.
- 30 Τέλος, η Επιτροπή θεωρεί ότι η προαναφερθείσα απόφαση Γερμανία κατά Επιτροπής δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως προηγούμενο για να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου, και η νομολογία αυτή, εν πάση περιπτώσει, εφαρμόστηκε εσφαλμένως.
- 31 Η Greenscore ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η αιτίαση της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 230 ΕΚ κρίνοντας παραδεκτή προσφυγή ακυρώσεως κατά πράξεως που δεν υπόκειται σε προσφυγή πρέπει να απορριφθεί χωρίς καν να χρειάζεται να εξετασθεί η νομολογία επί της οποίας στηρίζεται.
- 32 Συναφώς, η Greenscore υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι η Επιτροπή, εξακολουθώντας να προβάλλει ότι το από 11 Φεβρουαρίου 2002 έγγραφο είχε απλώς πληροφοριακό χαρακτήρα, δεν λαμβάνει υπόψη της ότι με την αναιρεσιβαλλομένη διάταξη διαπιστώθηκε η ανακρίβεια του πραγματικού αυτού γεγονότος επί του οποίου βασίζεται η άποψη αυτή. Το Πρωτοδικείο δεν έκανε δεκτή την υπόθεση ότι η μη καταβολή τόκων συνιστά απόφαση την οποία το εν λόγω έγγραφο απλώς υπενθύμισε. Το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 14 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι το έγγραφο της 11ης Φεβρουαρίου 2002 εκφράζει σαφώς την άρνηση καταβολής των τόκων υπερημερίας που ζήτησε η Greenscore υπέρ της θυγατρικής της. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο δεν διαπίστωσε προηγούμενη άρνηση.

- 33 Η Greenscore υπενθυμίζει ότι η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών από το Πρωτοδικείο δεν συνιστά νομικό ζήτημα υπαγόμενο, καθαυτό, στον έλεγχο του Δικαστηρίου.
- 34 Δεύτερον, σύμφωνα με την Greenscore, δεν υφίσταται κανένας κοινοτικός κανόνας σύμφωνα με τον οποίο η σιωπή θεσμικού οργάνου αντιστοιχεί σε αρνητική απόφαση, εκτός αν τούτο καθορίζεται ρητώς. Η τηρηθείσα από την Επιτροπή σιωπή ενώ, με τηλεομοιοτυπία της 27ης Οκτωβρίου 1999, η Greenscore της είχε συγκεκριμένα ζητήσει επιβεβαίωση της καταβολής τόκων, δεν μπορεί συνεπώς να συνιστά απόφαση αρνήσεως καταβολής τόκων.
- 35 Τρίτον, η Greenscore φρονεί ότι ορθώς το Πρωτοδικείο στηρίχθηκε, στη σκέψη 15 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, στην απορρέουσα από την προαναφερθείσα απόφαση Γερμανία κατά Επιτροπής νομολογία, για να λάβει θέση επί του ζητήματος αν το από 11 Φεβρουαρίου 2002 έγγραφο είναι ή δεν είναι πράξη δυνάμενη να προσβληθεί, και έκρινε ότι για ένα θεσμικό όργανο δεν υπάρχει διαφορά, από νομικής απόψεως, μεταξύ του να αθετεί προηγούμενη δέσμευση και να αρνείται υποχρέωση που υπέχει από τη Συνθήκη.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 36 Αν, όπως υποστηρίζει η Greenscore, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο για τον έλεγχο της εκ μέρους του Πρωτοδικείου εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, είναι αρμόδιο για να ασκήσει, δυνάμει του άρθρου 225 ΕΚ, έλεγχο του νομικού

χαρακτηρισμού των εν λόγω πραγματικών περιστατικών και των νομικών συνεπειών που συνήγαγε εξ αυτών το Πρωτοδικείο (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 1ης Ιουνίου 1994, C-136/92 P, Επιτροπή κατά Brazzelli Lualdi κ.λπ., Συλλογή 1994, σ. I-1981, σκέψη 49, και της 28ης Μαΐου 1998, C-7/95 P, Deere κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-3111, σκέψη 21).

- 37 Πάντως, εν προκειμένω, η Επιτροπή προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι χαρακτήρισε εσφαλμένως το από 11 Φεβρουαρίου 2002 έγγραφο ως πράξη δυνάμενη να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως, καθόσον έκρινε ότι το έγγραφο αυτό εξέφραζε σαφώς την άρνηση του εν λόγω οργάνου να καταβάλει τους ζητηθέντες τόκους υπερημερίας.
- 38 Εντούτοις, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, ορθός νομικός χαρακτηρισμός του εν λόγω εγγράφου προϋποθέτει προηγούμενο καθορισμό του χαρακτηρισμού που πρέπει να δοθεί στην καταβολή του προστίμου άνευ τόκων που πραγματοποίησε η Επιτροπή στις 4 Ιανουαρίου 2000.
- 39 Πράγματι, αν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η καταβολή του προστίμου χωρίς τους ζητηθέντες τόκους πρέπει να χαρακτηριστεί ως σιωπηρή άρνηση καταβολής των εν λόγω τόκων, το γεγονός αυτό μπορεί να συνεπάγεται ότι το από 11 Φεβρουαρίου 2002 έγγραφο πρέπει να χαρακτηριστεί ως αμιγώς επιβεβαιωτική πράξη προηγούμενης απόφασης, μη προσβληθείσας εμπροθέσμως. Στην περίπτωση αυτή, κατ' εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου, το έγγραφο αυτό δεν δύναται να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως (βλ., συναφώς, απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 1996, C-480/93 P, Zunis Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-1, σκέψη 14).

- 40 Πάντως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Πρωτοδικείο, κατά την εκτίμηση του παραδεκτού της προσφυγής της Greensore, δεν εξέτασε τον προβληθέντα από την Επιτροπή λόγο, εφόσον δεν ανεζήτησε αν η καταβολή του προστίμου άνευ τόκων αποτελεί σιωπηρή άρνηση καταβολής των εν λόγω τόκων, η οποία μπορεί να χαρακτηριστεί ως απόφαση δυνάμενη να προσβληθεί υπό την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ.
- 41 Μη εξετάζοντας τον λόγο αυτόν, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιον, η οποία δικαιολογεί την ακύρωση της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.
- 42 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, αν η αναίρεση κριθεί βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου. Μπορεί είτε το ίδιο να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση, είτε να την αναπέμψει στο Πρωτοδικείο για να την κρίνει.
- 43 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο θεωρεί ότι διαθέτει όλα τα απαραίτητα στοιχεία για να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επί της ενστάσεως απαραδέκτου.
- 44 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας σαφώς τη νομική του κατάσταση, συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 31ης Μαρτίου 1998, C-68/94 και C-30/95, Γαλλία κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-1375, σκέψη 62, και της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, 60/81, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 9).

- 45 Στη συνέχεια, επισημαίνεται ότι, κατ' αρχήν, η σιωπή και μόνον ενός θεσμικού οργάνου δεν μπορεί να εξομοιωθεί με σιωπηρή άρνηση, εκτός αν η συνέπεια αυτή προβλέπεται ρητώς σε διάταξη του κοινοτικού δικαίου. Χωρίς να αποκλείεται ότι, υπό ορισμένες συγκεκριμένες περιστάσεις, η αρχή αυτή μπορεί να μην τυγχάνει εφαρμογής οπότε μπορεί εξαιρετικώς να θεωρηθεί ότι η σιωπή ή αδράνεια θεσμικού οργάνου αντιστοιχούν σε σιωπηρή αρνητική απόφαση, το Δικαστήριο θεωρεί ότι, εν προκειμένω, η καταβολή εκ μέρους της Επιτροπής μόνον του ποσού του προστίμου χωρίς η Επιτροπή να λαμβάνει ρητώς θέση επί του αιτήματος καταβολής τόκων δεν συνιστά σιωπηρή απόφαση απορρίψεως του αιτήματος αυτού. Πράγματι, εν προκειμένω, δεν προεβλήθησαν και δεν συντρέχουν τέτοιες εξαιρετικές περιστάσεις.
- 46 Τέλος, το γεγονός ότι η Greencore δεν χρησιμοποίησε την προβλεπόμενη στο άρθρο 232 ΕΚ διαδικασία για να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τόκους δεν έχει συνέπειες επί του παραδεκτού της προσφυγής ακυρώσεως που άσκησε μετά την έκδοση της προαναφερθείσας αποφάσεως Cogus UK κατά Επιτροπής.
- 47 Καθόσον το Δικαστήριο απέρριψε τον λόγο αναίρέσεως της Επιτροπής ότι το από 11 Φεβρουαρίου 2002 έγγραφο ήταν απλώς επιβεβαίωση της ήδη ληφθείσας σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το έγγραφο αυτό, με το οποίο δεν αναγνωρίστηκε στην Greencore το δικαίωμα να αξιώσει την καταβολή τόκων επί του επιστραφέντος ποσού, περιλαμβάνει άρνηση καταβολής τόκων και συνιστά επομένως πράξη δυνάμενη να προσβληθεί κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ.
- 48 Κατά συνέπεια, η προβληθείσα από την Επιτροπή ένσταση απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

- 49 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει, καταρχάς, να ακυρωθεί η αναιρεσιβαλλομένη διάταξη και, στη συνέχεια, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, να απορριφθεί ως αβάσιμη η προβληθείσα από την Επιτροπή ένσταση απαραδέκτου.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί τη διάταξη που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Ιανουαρίου 2003, στην υπόθεση T-135/02, Greenscore Group κατά Επιτροπής.**
- 2) **Απορρίπτει την προβληθείσα από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ένσταση απαραδέκτου.**
- 3) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)